

7213

Eneſte Beh. af Lovt. om Hærens Ordning.

7214

bede udfyldte, hvis jeg tager fejl med Hensyn til Enkelthederne, men jeg forstod, at det ærede Medlem regnede op; at hans Forslag var militært tilfredsstillende, at det havde 45 Batailloner eller 45,000 Mand og 17 Feltbatterier. Jeg kan nu ganske vist ikke faae de samme Tal ud, men maaste det ærede Medlem har Ret; han kjender jo bedst sine egne Forslag. Men jeg spørger: gjælder det da alene om Tallene, eller skal man ikke spørge om, hvad det, som disse Tal repræsenterer, duer til? Det ærede Medlems Forstærkningsbatailloner due ikke til at være Feltbatterier, og ser man nøiere paa, hvorledes denne Hærs Sammensætning bliver, tror jeg, at det store Tal kun kan faas frem paa samme Maade, som i sin Tid paa Dyrehavsbakken Manden med Frederikssten Fæstning fik sine mange Folk frem, nemlig ved ogsaa at tælle dem, „der ingen Bangenet have“. Det er det, som jeg efter min Opfattelse anser for det Uheldigste, at det ærede Medlem i det Hele omtaler sit Forslag som militært tilfredsstillende. Naar det ærede Medlem selv vilde sige, at det er et ubrugbart Forslag, vilde jeg maaste være tilbøielig til at stemme for det; men naar det ærede Medlem virkelig siger, at det er et brugbart, et tilfredsstillende Forslag, er det efter min Opfattelse en af hans allerfarligste Ytringer. (Berg: Ja, Forslaget har en Feil, det skal jeg siden vise.) Ja, vi komme jo vistnok til at fortsætte med hinanden, saa kunne vi tale derefter senere. — Dernæst udtaler det ærede Medlem i sin Erklæring, at hans Forslag ogsaa i finantsiel Henseende er tilfredsstillende. Det gjør mig ondt, at jeg heller ikke i den Henseende kan være enig med det ærede Medlem; thi det er jo ikke alene det, man skal bedømme, hvad en Hær koster. Der er maaste dem, der anlægge den Stala, at, jo mindre den koster, des bedre; men det Forstandige er dog at se, hvad man faar for sine Benge, og jeg skal da sige, at det ærede Medlems Forslag koster meget for meget i Forhold til, hvad det giver. Der er kun militær Forstand deri under den ene Forudsætning, at Hæren kun skal bruges til at forsvare enkelte befæstede Punkter; men er det Meningen, er der mange Punkter i Forslaget, hvor man meget godt kan staa af, saa kan ogsaa jeg meget godt være med til at staa af paa Jod-folket. Jeg antager nu imidlertid ikke, at det er Meningen, og jeg finder derfor ikke Forslaget

tilfredsstillende i finantsiel Henseende, thi det koster meget, meget mere, end det er værd. Jeg agter derfor at stemme mod det ærede Medlems Forslag. Jeg anser det ikke for at være i nogen Henseende en Betegnelse for Smøbekommen overfor Lands-thinget; tværtimod, det er en Tilbagegang fra det Standpunkt, det ærede Medlem tidligere har staaet paa. Det er ikke en Revision af Hærløven, men en Reduktion af Hæren, og det kalder sig militært tilfredsstillende, uden at være det. Forsaa vidt det dernæst er sagt, at Forslaget vil være en Bro til at føre Sagen over i et Fællesudvalg, og at der med Nytte der vil kunne føres en Forhandling, som kan ventes at føre til et tilfredsstillende Resultat, som kan vente at faae samtlige 3 Lovgivningsfaktorens Samtykke, skal jeg sige, at jeg ser ikke Nogetsomhelst, der ligner Spor af Garanti derfor, hverken i det ærede Medlems Udtalelser i Erklæringen eller i andre Udtalelser, som vi til Dato have hørt af ham. Jeg skal villig indrømme, at i en vis Henseende har den Udtalelse, der er aftrykt i Erklæringen, min Anerkjendelse. Derfor det ærede Medlem var Udenrigsminister i en stor Stat, vilde jeg beundre det Tallegrandste Aktstykke, det ærede Medlem her har befordret ud i Verden, thi jeg erkjender fuldstændig, at der paa mange Steder deri er Punkter, der antyde Muligheden af, at der fra det ærede Medlems Side kan ventes stor Smøbekommen, men der er ogsaa paa andre Steder Punkter, som lade belygte, at det vil være meget Lidt, der vil blive holdt af, hvad der stilles i Udsigt. Sige overfor en saa uklar Udtalelse kan jeg ikke se, at der er nogetsomhelst Garanti for, hvorledes Udstrækningen af den Smøbekommen vil være, som det ærede Medlem tilfuger. Vi ville komme til at staa i Fællesudvalget lige overfor to Forslag, det ene er Landsthingets Revisionsforslag, det andet er det ærede Medlems Reduktionsforslag. Jeg skal dog villig indrømme, at der er en Omstændighed til, der yderligere har maattet bestyrke mig i, at man ikke, naar man ikke paa en eller anden Maade fik ganske anderledes bestemte Garantier for, at der kunde ventes at komme Meget ud af det, kan forsvare at spille begge Things Tid med en Forhandling om denne Sag videre, og det er en Udtalelse, som er kommen frem fra det ærede Medlem engang under disse Forhandlinger. Det ærede Medlem udtalte